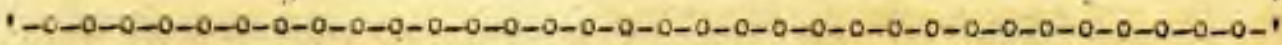
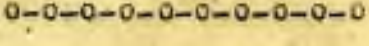

Střevník
6/10.49.

..... ČESKÁ OTÁZKA.

Fr.Janík.

N e d e j z a h y n o u t i !

Kde jsou dnes ti falešní tribunové lidu, kteří celá desetiletí zlehčovali život věrných katolíků, prohlašující, že zbožnost je slabostí, že žít zbožně sluší nanejvýš starým lidem, kteří mají již život za sebou, že chrám Páně vychovává lidi nestatečné, zpátečníky atd.!? Kde jsou dnes ti všichni, kteří se stavěli proti Kristu a Jeho Církvi? Národ je v nebezpečí, národ hladoví, pláče, krvácí a zmírá pod ranami rudých tyranů, nuže, kde jsou dnes ti "stateční"? Pokud nestojí v řadách otrokářů, tedy jsou v řadách ustrašených, bezvůlných otroků, s výjimkou těch, kteří uprchli do exilu. Je pravda, celý národ je zotročen, ale je zásadní rozdíl v tom, jak se kdo chová, zda poslušně zhrbil šíji nebo vzpřímen bojuje za svatá práva svého národa. Je zásadní rozdíl v tom, zda zmírá jako otrok bez vůle, nebo v boji za svá práva, za svoji víru, za svoji svobodu. Dnešní doba ukázala, kdo je pravý katolík a jaký je pravý katolík. Dnešní doba ukázala, že pravý katolík je člověk ctnostný, ušlechtilý, spravedlivý, čestný a statečný, při tom však pokorný, milující svého Boha a svůj národ. Je to statečný obhájce svatých práv, daných člověku a národu Bohem, neohrožený obhájce slabých a utlačovaných, který se neleká položit život ve svatém boji. Ano, dnešní doba vydala jasné svědectví, že křesťanská pokora není výrazem slabosti, jak se snažili po desetiletí tuto zlehčovati odpůrci Kristova Učení, nýbrž že je ctností jedině silných a statečných, naproti tomu však zpupnost a z pýchy pramenící falešné sebevědomí atheistů, nechtějících uznat nad sebou již žádné vyšší moci a autority, tedy ani Pána Boha, se jasně ukázaly vlastnostmi slabochů, krutých ve vládě a zbabělých v boji.

Je bolestné, že toto svědectví pravdy muselo být prokázáno drahou krví křesťanských mučedníků současných let. Národ však poznal ve chvíli největšího nebezpečí, kde je síla a kde je slabost. Národ poznal sílu křesťanského bojovníka a slabost všech těch nevereckých pokrokářů. A národ pozná, že i ti bezbožníci, kteří dnes dělají otrokáře, se ukáží zítra tak zbabělými, jak se dnes ukazují krutými a bezcitnými. Již dnes se děsí Kl.Gottwald, který se neostýchal před rokem zasednout na staroslavném hradě českých knížat a králů, když vidí, jak v českých žilách počíná proudit krev Kristových bojovníků, jak i ti, kteří ještě včera byli ve svojí víře v Boha vlažní, se dnes stavějí mezi nadšené obhájce víry a tudíž i lidských a národních práv, pod mohutně vlající korouhev sv.Václava, vévody a dědice naší České země. Po deset a půl století upírali k němu naši předkové své zraky a to zejména ve chvílích, kdy českému lidu bylo nejhůře, kdy pomoci Boží vyžadovaly ohrožené zájmy státní a národní. A ještě nikdy svatý kníže svůj český lid neopustil a dokud tento mu zůstane věrný, tedy ho nikdy neopustí.

Příteli, a co Ty? Tvůj otec, Tvůj bratr, Tvůj syn, ti všichni tam doma ve vlasti se připravují na svatý boj, ve kterém nás povede k vítězství náš svatý kníže, v jehož jméno je dnes burcován do boje proti bezbožným násilníkům celý český národ. Příteli, Ty přece nezradíš, vždyť jsi syn české matky, vždyť jsi muž čestný, hrdý a statečný, muž, jakými jsou pouze praví katolíci, proto i Ty patříš do řady Kristových bojovníků. Skloň se v pokoře před Pánem Bohem a zavrhní ty socialistic-ké našeptavače zde v exilu, kteří ještě včera proti Kristu povykovali,

dnes však již nemají odvalu, neboť vidí, právě tak jako Kl.Gottwald, to svaté nadšení, tu nesmírnou sílu Jeho bojovníků, proto pouze našeptávají, aby Tě svedli.

Jsi však muž a chceš dobro svého národa, chceš jeho svobodu, chceš, aby se jeho ponížení již nikdy neopakovalo. Proto patříš do řad Kristových bojovníků, kteří vyčistí země od rudých tyranů. Až v dané chvíli povstanou, žádná moc nepřátel je nezadrží. Ani pancéřové divise Sovětského svazu nezachrání Kl.Gottwalda - neboť, když s námi Kristus, kdo proti nám? Buďte vyhnán ten bezpečný vetřelec z posvátných míst, z Hradu sv.Václava a nikdy již nesmíme připustit, aby ve staroslavném Vladislavském sále na Hradě pražském vzdával národ hold bezbožníku, neboť běda národu, jemuž vládne vyznavač Zla!

Svatý Václave, dědici České země, Tvůj věrný lid se staví pod Tvoji korouhev. Veď nás do boje za Boha a za národ!

Dr.Dvorník.

K o m u n i s t i c k á t a k t i k a p r o t i C í r k v i .

Komunisté mají velmi podrobně propracovány otázky t.zv. politické strategie a taktiky. Nikdo snad se těmito otázkami - mimo vojenskou oblast ovšem - tolik nezabýval, jako komunisté. Každý normální člověk, který propaguje ideje zdravé a spravedlivé, nevynakládá tolik času a energie na otázky taktické, poněvadž věří, že zdravé ideje mají určitou sílu, aby zaujaly lidského ducha a proto se spokojuje s jejich propagováním bez jakéhokoliiv přehnaného taktisování. Jinými slovy řečeno, nalezí čistého vína a věří, že se bude líbiti, poněvadž je to víno pravé a nepotřebuje tedy umělých přísad, aby se stalo vůbec přijatelným. Přemíra taktisování budí podezření, že propagátoři sami nevěří, že by idea, podávaná tak jak je, byla lidem přijata. Proto taktisující propagátoři zastírají pravé cíle a pravou tvář komunismu a i při tom všem jej předkládají národu jen po částech. Je zásadní rozdíl mezi propagandou katolickou (misie) a propagandou komunistickou. Církev předkládá lidem k věření dogma celé najednou, tak jak je. Na příklad dogma o neomylnosti papežské. Při misiích se ovšem respektuje domácí kultura, pokud je zdravá, a povahové založení člověka podle stáří, zaměstnání, povahové založení národů atd., poněvadž křesťanství je tak životné a bohaté na životní formy, že člověk každého založení se v něm může plně vyžít, t.j. nalézt plnost života. Pravda se ovšem ani v nejmenším nemění a zůstává po dvě tisíciletí naprosto stejná, neboť pravda je neměnná. Zcela jinak pracují komunisté. Jejich taktisující propagátoři nepředkládají komunistická dogmata tak jak jsou, nýbrž je zkreslují a čím je zdánlivě přijatelnějšími. A takto zastřené cíle ještě neodhalí najednou. Komunisté z počátku neřeknou nezavěšenému nekomunistovi, že jejich cílem je odstranění veškerého soukromého vlastnictví, poněvadž by za nimi nešli oni malí zemědělci ani živnostníci a řemeslníci, ba ani dělníci, kteří si našetřili na kousek pole a domek. Prozatím se prohlásí, že zemědělec může mít 50 ha půdy a malí podnikatelé se nezestátňují. Ovšem, jsme na cestě k socialismu. A kdy dospějeme na té cestě tak daleko, že se zruší i tyto sliby, zda to bude za měsíc nebo rok, to se neříká. Komunisté rozeznávají několik vývojových stádií na cestě ke komunismu. Co je zaručeno na začátku cesty k socialismu, není zaručeno na jejím konci a teprve už ne ve stadiu socialismu. A na cestě od socialismu ke komunismu už není zaručeno vůbec nic. Tak je nutno chápat komunistickou propagandu a taktiku. Je to prostě klamání lidu a soustavné podvádění, pokud se týče pravých cílů a prostředků komunismu.

To bylo nutno uvést, abychom pochopili komunistickou taktiku vů-

či Církvi. Pravé dogma komunismu zní: "Náboženství je opium lidstva", neexistuje duše lidská, ani Bůh, existuje jen hmota a veškeré dění jest jen projevem hmoty, kultura je jen projevem určitého hospodářského systému. (Připomínáme, že výraz "dogma" je zde velmi přílehlavý, neboť pro komunistu jsou spisy Marxovy, Engelsovy, Leninovy a Stalinovy něčím naprosto věrohodným a neomylným. A tak lidé, kteří se vysmívali neomylnosti papežské v oboru Víry a mravů, sami nastolili neomylnost Stalinovu ve všech oborech života.) Takto předkládaná komunistická dogmata by ovšem lid nepřijal, poněvadž u nás téměř každý vzdělaný člověk uznává nadhmotnou vyšší bytost a nesmrtelnou duši. Proto se nepředloží "pracujícím lidu" celá láhev jedu najednou, ale dávají se jen malé, přislazené dávky. Při volbách komunisté prohlásí, že nejsou proti náboženství, ale po volbách bojují dále proti Církvi. Sami jdou na poutě, ovšem nejdou do kostela, nemodlí se a nepřijímají sv. svátosti. Spokojí se s vnější nálepkou a doufají, že lid uvěří. Jdou tak daleko, že poučují biskupy a kněze, co je křesťanské a co není a při tom biskupům znemožňují říci plnou křesťanskou pravdu. Prohlásí, že nejsou proti náboženství a při tom zruší církevní školy, vystěhují celou řadu klášterů na Slovensku a zastaví veškerý náboženský tisk. Poněvadž nelze bojovat proti náboženství přímo, snaží se nejdříve dostat Církev pod svoji kontrolu, do jakési národní správy, učiniti z ní služku komunismu, aby tak Církev doporučovala a žehnala atheistickým bludům, aby tak lid byl zmaten a uvěřil komunismu. Komunistické bludy mají jakoby strach z brzkého konce svého života a proto chtějí být přijaty pod plášť pravd věčných.

Bylo stádium vývoje, kdy komunisté trpěli církevní školy a Ústřední akční výbor je slíbil ponechat (ovšem jen určitý počet) pak přišlo stádium, kdy tyto školy už netrpěli, ale trpěli poutě a návštěvu kostela a kázání, přechází pozvolna i toto vývojové stádium a komunisté už nepovolují větší církevní poutě, ale pořádají jen poutě "národní", jsou zakazovány exercicie a komunisté chtějí nařizovati, co a jak se má kázat (nařízené kázání o Charitě) a chtěli dosáhnout toho, aby některá místa z evangelia, která by si lid mohl vykládati proti komunismu, byla vypouštěna a nebyla čtena. Ústřední akční výbor dokonce nechtěl při cenzuře letošního vydání "Direktore" povolit text, že se při mších má čísti též orace "Proti pronásledovatelům Církve" a tak komunisté začali zasahovati i do toho, jak má být sloužena mše svatá. V SSSR jsou povoleny semináře pro duchovní, ale jsou na ně posílání výhradně školení a kování komunisté, kteří v rouše popa budou obracet lid "ve jménu Ježíše Krista" k atheistickému komunismu. Komunisté neřikají nikdy celou pravdu. Ano, věříme, že komunisté nejsou proti náboženské společnosti, která se jim dá celá do služeb a použije své morální autority k šíření komunismu. Dokud tento úkol zcela nesplní, nejsou proti ní, poněvadž se jim stává užitečnou. Přejde však vývojové stádium, kdy musí zmizet. Katoličtí biskupové v republice by dostali všechny myslitelné finanční a majetkové výhody, jen kdyby se sklonili a sloužili komunistickému režimu. Ne jednou vyslal Dr. Čepička své ráhonce k celé řadě biskupů.

Je používáno různých lákadél a různých zastráňovacích prostředků. Podle nově vydaného platového zákona dostanou kněží, sloužící oddané režimu, velké platy, ale kněží, sloužící věrně Církvi, nedostanou nic, a těch bude zdrcující většina. Je dělána velká reklama, že stát povoluje velké částky peněz na opravu kostelů, ale neřekne se, že se jedná o příspěvky na opravu válkou poškozených a památkovým úřadem chráněných staveb, na jejichž opravu je stát zákonem zavázán poskytnouti náhradu válečných škod. Jen malé procento válkou poškozených kostelů mohlo být opraveno. Na druhé straně se kněžím vyhrožuje tresty, budou-li čísti pastýřské listy. Komunistickou taktiku vůči Církvi možno charakterisovati jako důmyslný systém lži, podvodu a násilí.

Známe případy, kdy biskupský sekretář jel na kole sloužit do blízkého, neobsazeného kostela mši sv. Byla právě neděle, kdy měl být čten pastýřský list. Policie a komunisté měli mnoho práce. Zastavili i biskupského sekretáře a sdělili mu, že se situace změnila, že bylo dosaženo dohody a že pastýřský list už tedy nemá být čten. Pro krátkost doby použil prý biskup síť SNB a jejich prostřednictvím jemu to vyřizuje. Načež kněz odpověděl: "Pánové, já jsem biskupský sekretář a před půl hodinou jsem mluvil s panem biskupem. To bych o tom musel já něco vědět dříve než vy." Druhý případ: Policie se dostavila do jedné biskupské residence a žádala jednoho pana biskupa, který už byl připraven odejít do katedrály, kde měl sloužit mši sv. a číst sám pastýřský list, aby pastýřský list nečetl, že už v Praze bylo dosaženo dohody.

Takových ilustrací bychom mohli uvést celou řadu. A mohli bychom osvětliti podobnou taktiku proti zemědělcům, živnostníkům, řemeslníkům a též i dělníkům. Komunisté se řídí zásadou: "Účel světí prostředky". Je to zásada nemravná a samozřejmě nekřesťanská. Asociálnost "socialismu" se halí do roucha sociálního, násilí do roucha lidově demokratického (lidová demokracie není nic jiného, než jiný, přijatelnější název pro diktaturu proletariátu), nepřátelství proti Církvi do roucha "pečlivého" protektora, lež do roucha pravdy. Pravda si nikdy nepotřebuje pomáhati lží. Proč komunisté používají všech těchto prostředků, když sami hlásají, že vývoj nutně spěje ke komunismu, proč je ještě třeba násilí, proč revoluce a proč je třeba lidi tolik nutit do komunismu, který je údajně tak krásný a vede k pozemskému ráji? Komunisté se svým taktisováním sami porážejí.

Ještě si stručně vzpomeneme, jaká obrana je nejlepší proti této komunistické taktice. Nejlepším protilekem proti komunistickému jedu jest poznati komunistickou teorii celou, v celé nahotě. To by ovšem ještě nestačilo k boji proti komunismu. Je nám jasné, že proti komunistickému materialismu se nedá účinně bojovati kapitalistickým nebo socialistickým materialismem. Nelze vymítati ďábla belzezubem. Jedině křesťanská nauka se osvědčila jako jediná hráz proti komunismu. Hrází proti komunismu nemůže být socialismus, neboť ten je, podle Lenina, prvním stupínkem, vedoucím ke komunismu. A nelze sloužit dvěma pánům. Jedinou zbraní a jedinou taktikou proti komunistickým lžím je věčná pravda, proti komunistickému násilí křesťanská láska, proti materialismu křesťanský spiritualismus, proti kolektivismu křesťanský personalismus, proti sociálním pseudo-reformám komunismu sociální reformy, podle papežských sociálních encyklik. Buďme proto důslednými a vyvoďme z toho praktické důsledky. Není možno vyvrhnout komunismus ze společnosti, dokud jej důsledně nevyvrhneme ze svých duší!

Č e s k é k ř e s ť a n s k o - s o c i á l n í h n u t í .

Boj proti bolševismu a osvobození národa z bolševického otroctví je společným zájmem všech poctivých českých exulantů. Tito však nejsou jednotni v názoru na další život osvobozeného národa a na budoucí řád nového českého státu. Jsou mnozí z českého národa, kteří doposud nepoznali pravou příčinu národního neštěstí nebo tuto, ať již z jakýchkoliv důvodů, poznati nechtějí, a proto by chtěli osvobozený národ a stát v budoucnu postavit opět na ty osudné, špatné a nezdravé základy, na kterých stál do února 1948. My, katolíci, známe pravou příčinu současné národní tragédie. Touto příčinou je mravní úpadek národa, jeho odklon od Boha. Proto, má-li národ a stát v budoucnu spět k rozkvětu a blahobytu a nikoliv k novému úpadku a neštěstí, musí žít a být veden podle zásad křesťanské mravnosti. Také všechny životní problémy, v současné době problém nejožeha-

'''' POHLEDY DO SVETA.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Univ. prof. Jar. Hrázský.

F a t i m a .

Dnešní dobu považují četní bohoslovci (nejen katoličtí) za první léta nastávající apokalyptické éry. Zamyslíme-li se hlouběji nad příčinami dnešní krise, pak dojdeme k přesvědčení, že nelze dnešnímu světu pomoci ryze lidskými, přirozenými silami a hodnotami. Právě katolíci, kteří byli vychováni v duchu naprosté oddanosti Církvi, spojené s přísně rozumovým pojetím náboženství, poznávají dnes, že i velmi promyšlené rozumné plány reformní a to ve všech oborech životních, nemohou dnešní Evropě a světu samy o sobě pomoci. Je třeba nadpřirozené, vyšší pomoci, milosti Boží, abychom nezanikli v chaosu rozpoutaných sil a padli davu.

V této duchovní tísní i my nejkritičtěji se obracíme k projevům Prozřetelnosti, zejména pak k nejnovějším. V r.1917 se zjevila nejsv. Panna Maria šestkrát po sobě (po měsíčních intervalech), třem prostým venkovským dětem v vesnici Fatima, ležící severně od Lisabonu v Portugalsku. Zjevení byla provázena četnými nevysvětlitelnými přírodními úkazy, jež pozorovalo mnoho diváků, kteří přes svoje počáteční pochybnosti se účastnili pozdějších setkání dětí se zjevením nejsv. Panny Marie. Děti, tehdy desetiletá Lucia dos Santos a její bratranec a sestřenice, sourozenci Francisco a Jacinta Marto, odhodlaně snášely výsměch a zátky rodičů, ba i pronásledování úřadů a radostně spěchaly k dalším ohlášeným setkáním (13.května - 13.října 1917). Francisco a Jacinta zemřeli při chřipkové epidemii r.1919-1920, kdežto Lucia žije úmyslně neznáma ve španělském klášteře, (tedy v cizině!), jako tichá řeholní sestra.

Prostý životní příběh tří venkovských dětí přesvědčí mnohé pochybovače. Fatimské děti byly duševně i tělesně zdravé, nebylo zde sklону k exaltované fantasi. Nedůvěra, ba výsměch rodičů a sousedů vylučují naprosto pohnutky ctižádostivé, které vedou k okázalé zbožnosti mnohé pokrytecké duše, nám všem dobře známé. A konečně, Lucia brzy po smrti obou mladších dětí vlastně mizí ze života v anonymitě španělského klášteře. Takový životní úděl by nemohl uspokojiti dívku, která by se chtěla ve veřejnosti proslaviti jako hrdinka náboženského dramatického zjevu. Zkrátka, prostota dětí i desetitisíce pozorovatelů nevysvětlitelných přírodních úkazů při posledním zjevení dne 13.října 1917, vylučují naprosto příčiny, nepřátely Církve často uváděné proti možnosti zázraku.

Obsah sdělení, která nejsv. Panna Maria uložila dětem, vylučuje naprosto důvody k předstírání, ať již máme na mysli důvody zistné, ctižádostivé nebo duševní úchylnost. Panna Maria vyzývá děti a tím i lidstvo k horlivé každodenní modlitbě za hříšné lidstvo. Mnoho, velmi mnoho duší lidských nedospěje k věčné spáse, neboť zavrhnly modlitbu. Modlitbou má každý věřící působiti i k obrácení svých nevěřících nebo alespoň pochybovačných bližních. Bude-li se lidstvo řídit těmito příkazy, nastane mír a po této záchraně lidstva bude triumfovati i neposkrvněné srdce Panny Marie. Jinak arci musí se lidstvo připraviti na další katastrofy válečné a celonárodní.

Fatimská zjevení se udála uprostřed první světové války, již se účastnilo i Portugalsko. Od této doby se mnoho v evropském světě změnilo, než nedošlo dosud k podstatnější obnově a k přerodu náboženského života, alespoň ne ve větší části evropského světa. Jsou zde znatelné známky zvroutnění náboženského života. Křesťanské vlády dosáhly nesporně velikých úspěchů tam, kde buďovaly na n e p ř e d s t í r a n é ideové náboženské základně, jako na př. v Portugalsku. Avšak přesto je

třeba učiniti ještě mnoho, velmi mnoho. O svoji spásu musí se starati především každý sam! Každý věřící musí v sobě najíti sílu, aby se vytrhl z davu a z davové duše, aby našel svoje "já", svoji vznešenou, ale velmi vysoce zodpovědnou, nesmrtelnou duši. Praktické plnění příkazů křesťanské mravnosti v životě individuálním i sociálním (v poměru k ostatním a společnosti lidské), se musí díti společně s vroucí a svědomitou modlitbou. Jedno bez druhého nemůže obstáti. Neexistuje trvalá "přirozená" nenáboženská mravnost, a odřikávání modlitby bez lásky k Bohu, projevující se křesťanským, mravným životem osobním i společenským, je pokrytectvím. Nesmíme si zoufati, vidíme-li spoušť dneška v životě státním i soukromém, naopak, právě tato spoušť z nás musí učiniti ještě horlivější křesťany, kteří usilují právě v době nebezpečí o věčnou spásu. Jen tak splníme příkazy Prozřetelnosti, jež zdůraznilo zjevení nejsv. Panny Marie ve Fatimě.

S p i k n u t í p r o t i "S v a t é m u r o k u".

List "United Nations News", který je oficiálním listem Spojených národů, uveřejnil vzrušující odhalení o komunistickém spiknutí proti "Svatému roku", který bude slaven v Římě r.1950. Římský zvláštní dopisovatel zmíněného listu obdržel z vatikánských kruhů informace, podle kterých dala Moskva příkaz všem komunistickým organizacím v celé Evropě, za každou cenu podvázat a znemožnit hladký a úspěšný průběh o-

~~slavení "Svatého roku"~~ mají všemi prostředky pracovat na tom, aby proud poutníků do "Věčného města" byl co nejmenší. (Očekává se, že Řím navštíví r.1950 asi 4 miliony poutníků.) Zvláštní zpráva "United Nations News" shrnuje komunistický program pro "Svatý rok" v následující body:

- 1.) Během celého příštího jara a léta mají být plánovitě rozšiřovány poplašné zprávy o nebezpečí války, které by příslušníky všech národností odradily od cesty do Říma.
- 2.) Během celého roku mají být zveřejňovány záměrně zkreslené zprávy o italské měně, které by odivnily cestující, aby nevyměňovali své peníze za liry.
- 3.) Již od ledna mají být do světového tisku propašovávány zprávy, které mají postavit bezpečnostní poměry v Itálii do příliš šikmého světla a zejména mají být zdůrazňovány těžkosti, které čekají v Římě poutníky.
- 4.) Italští komunisté, kteří, jak známo, obdrželi v posledních volbách přes 30% hlasů, mají přikázáno sabotovat italské hotelové podniky a ztěžovat provoz.
- 5.) Veškeré publicistické orgány, stojící komunistům k použití, mají s veškerým důrazem poukazovati na to, že se strany Církve se jedná jediné o politickou demonstraci a nikoliv o skutečnou oslavu "Svatého roku". Tato část kampaně byla ostatně již započata v latinské Americe.
- 6.) Všechny hranice satelitních států SSSR, které doposud byly více nebo méně uzavřené, mají být během "Svatého roku" uzavřeny naprosto hermeticky. Zejména má být znemožněna účast katolíků z Polska, Maďarska a baltických států.

Všechny tyto body jsou obsaženy v tajném dokumentu, který byl vypracován Kremlem a rozeslán vedoucím osobnostem komunistických stran ve všech státech. Několik exemplářů těchto tajných příkazů se dostalo do rukou italské vlády.

Jak "United Nations News" dále zdůrazňuje, komunisté chtějí použít "Svatého roku" ke křížovému tažení proti Církvi. V tomtéž tajném

